Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/1733

15.7.2026

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2026/1733

av den 10 juli 2026

om tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Guinea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ([1]), särskilt artikel 25a.5 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Efter en bedömning enligt artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009 anser kommissionen att samarbetet med Guinea kring återtagande av irreguljära migranter är otillräckligt. Det krävs betydande förbättringar av samarbetet under hela återtagandeprocessen, bland annat att säkerställa att Guinea i god tid och på ett förutsägbart sätt samarbetar effektivt när det gäller identifiering av irreguljära migranter, utfärdande av provisoriska resehandlingar och anordnande av återvändandeinsatser, i linje med återtagandearrangemanget.

(2) Ihållande utmaningar som rör identifiering och återvändande av medborgare i Guinea som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium kvarstår. Dessa utmaningar beror på bristen på svar och uppföljning från de guineanska myndigheternas sida när det gäller ansökningar om återtagande både av personer med rese- eller identitetshandlingar och personer som saknar sådana handlingar, svårigheter med utfärdandet av provisoriska resehandlingar som ofta inte tillhandahålls ens när medborgarskapet redan har bekräftats och svårigheter med att organisera återvändandeinsatser med reguljär- eller charterflyg. Guineaner utgör dessutom den åttonde största identifierade nationalitetsgruppen när det gäller irreguljära inresor till unionen bland de länder som bedöms enligt artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009, och en betydande eftersläpning av återtagandeärenden har uppstått.

(3) Med beaktande av de olika åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit för att förbättra Guineas samarbete på återtagandeområdet och unionens allmänna förbindelser med detta tredjeland, anser kommissionen att detta samarbete fortfarande är otillräckligt och att ytterligare åtgärder därför behöver vidtas.

(4) Tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 bör därför tillfälligt upphävas för medborgare i Guinea som omfattas av viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 ([2]). Målet med upphävandet är att uppmuntra Guinea att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet kring återtagande.

(5) De bestämmelser som tillfälligt upphävs bör vara de som anges i artikel 25a.5 a i förordning (EG) nr 810/2009, nämligen möjligheten att frångå kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6; den allmänna handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1, vars tillfälliga upphävande följaktligen även skulle utesluta tillämpningen av den regel som tillåter förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att den normala handläggningstiden skulle bli 45 dagar; utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt det frivilliga undantaget från viseringsavgiften för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

([1]) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

(6) Detta beslut bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([3]), som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar till unionsmedborgare, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut bör således inte tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av det direktivet, eller på familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som enligt ett avtal mellan unionen och det tredjelandet åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas. Detta beslut bör inte tillämpas på familjemedlemmar till medborgare i Förenade kungariket som omfattas av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([4]) (*utträdesavtalet*), förutsatt att de berörda familjemedlemmarna har rätt att ansluta sig till den person som omfattas av utträdesavtalet i värdstaten och ansöker om visering för detta ändamål.

(7) Detta beslut bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet deras skyldigheter som värdländer för internationella mellanstatliga organisationer eller för internationella konferenser sammankallade av Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer och för vilka en medlemsstat är värdland. Det tillfälliga upphävandet bör därför inte tillämpas på medborgare i Guinea som ansöker om visering om detta är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna fullgöra dessa skyldigheter.

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([5]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([6]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ([7]).

(11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([8]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([9]).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

([4]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign.

([5]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([6]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([7]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([8]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([9]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([10]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([11]).

(13) När det gäller Cypern utgör detta beslut en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta beslut är tillämpligt på medborgare i Guinea som omfattas av viseringskravet enligt förordning (EU) 2018/1806.

2. Detta beslut är inte tillämpligt på medborgare i Guinea som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4 eller 6 i förordning (EU) 2018/1806.

3. Detta beslut är inte tillämpligt på medborgare i Guinea som ansöker om visering och som är

a) familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG när de följer med eller ansluter sig till unionsmedborgaren,

b) familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som enligt ett avtal mellan unionen och det tredjelandet åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas, eller

c) familjemedlemmar till en medborgare i Förenade kungariket som omfattas av utträdesavtalet, förutsatt att de berörda familjemedlemmarna har rätt att ansluta sig till den person som omfattas av utträdesavtalet i värdstaten och ansöker om visering för detta ändamål.

4. Detta beslut ska inte påverka fall där en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, särskilt där den agerar

a) i egenskap av värdland för en internationell mellanstatlig organisation,

b) i egenskap av värdland för en internationell konferens sammankallad av, eller under överinseende av, Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland,

c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet, eller

d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfördraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien, i dess senaste lydelse.

Artikel 2

Tillämpningen av följande bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 ska tillfälligt upphävas med avseende på Guinea:

a) Artikel 14.6.

b) Artikel 16.5 b.

c) Artikel 23.1.

d) Artikel 24.2 och 24.2c.

([10]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([11]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 10 juli 2026.

På rådets vägnar

S. HARRIS

Ordförande